

JUTRO OTOŽNEGA RIBIČA

Cene Vipotnik

Oblak noči izginja čez zaliv,
otrple sence po saminah drami —
in sine svit golobjesiv
nad pustimi vodámi.

Od hrepenenja jambor tli,
vzblesteva vetrna gladina,
luč se razmreži v vse strani,
ob krmo udari srebrnina.

Zadiha jutro, mile mirte vonj
pretoči tiho od brega pa do brega,
in ko omoten sežem ponj,
mi prsi zbega.

Nikoli več ne stopi v ta zaliv,
zaman vzdrhteva jadro in jo čaka,
tu bom ostal in si oči zakril,
da dan spet v noč samotni odkoraka.